IN NAAM VAN DE KONING

arrest

GERECHTSHOF ARNHEM-LEEUWARDEN

locatie Arnhem

afdeling civiel recht

zaaknummer gerechtshof 200.343.317
zaaknummer rechtbank Gelderland 419825

arrest van 13 oktober 2026

in de zaak van

1. [redacted]
die woont in Tel Aviv (Israël),
2. Top-Line A/S
die is gevestigd in Møldrup (Denemarken)
hierna: Simhon en Top-Line en hierna gezamenlijk: Top-Line c.s.
advocaat: mr. P.A.J.M. Lodestijn

en

SVHH Products B.V.
die is gevestigd in Beneden-Leeuwen
hierna: SVHH
advocaat: mr. M.M.M. van Gerwen

1. Het verloop van de procedure in hoger beroep

1.1. Top-Line c.s. hebben hoger beroep ingesteld bij het gerechtshof (hierna: het hof) tegen de vonnissen die de rechtbank Gelderland, zittingsplaats Arnhem, (hierna: de rechtbank) op 9 augustus 2023 en 20 maart 2024[i] tussen partijen heeft uitgesproken. Het verloop van de procedure in hoger beroep blijkt uit:

- de dagvaarding in hoger beroep
- de memorie van grieven
- de memorie van antwoord tevens memorie van grieven in incidenteel hoger beroep
- de memorie van antwoord in het incidenteel hoger beroep
- het verslag (proces-verbaal) van de mondelinge behandeling die op 19 augustus 2025 is gehouden waarbij aanvullende producties zijn overgelegd zoals vermeld in dat verslag

1.2. Partijen hebben het hof gevraagd arrest te wijzen.

2. De kern van de zaak

2.1. De zaak gaat over de vraag of SVHH met haar bank "Capoli" inbreuk maakt op het

auteursrecht op de bank "Michelin" van Top-Line c.s., of anderszins onrechtmatig handelt.

2.2. Top-Line c.s. hebben bij de rechtbank gevorderd dat SVHH iedere inbreuk in de Europese Unie op de auteursrechten van Simhon ter zake van de Michelin-bank zal staken en gestaakt zal houden en dat SVHH wordt veroordeeld tot betaling van een dwangsom als zij zich niet aan dit bevel houdt. Top-Line c.s. hebben daarnaast een aantal nevenvorderingen ingesteld.

2.3. De rechtbank heeft deze vorderingen afgewezen. De rechtbank heeft geoordeeld dat de Michelin-bank auteursrechtelijk beschermd is, maar dat SVHH met haar Capoli-bank geen inbreuk maakt op het aan Simhon toekomende auteursrecht. Verder heeft de rechtbank geoordeeld dat geen sprake is van slaafse nabootsing.

2.4. De bedoeling van het hoger beroep van Top-Line c.s. is dat de afgewezen vorderingen alsnog worden toegewezen. SVHH is in incidenteel hoger beroep opgekomen tegen het oordeel van de rechtbank dat de Michelin-bank een auteursrechtelijk beschermd werk is en tegen het oordeel van de rechtbank over het makerschap, de ontwerpgeschiedenis en de eerste openbaarmaking van die bank. Op de mondelinge behandeling in hoger beroep heeft SVHH naar voren gebracht dat het incidenteel hoger beroep voorwaardelijk wordt ingesteld en geen beoordeling hoeft als het principaal hoger beroep niet zou slagen.

2.5. De naar voren gebrachte bezwaren in hoger beroep zien alleen op het inhoudelijke vonnis van 20 maart 2024, omdat in het vonnis van 9 augustus 2023 uitsluitend een mondelinge behandeling is bepaald.

2.6. Het hof zal beslissen dat Top-Line c.s. geen gelijk krijgen in hoger beroep. Het hof laat het vonnis van de rechtbank van 20 maart 2024 daarom in stand. Dit wordt hierna toegelicht.

3. De toelichting op de beslissing van het hof

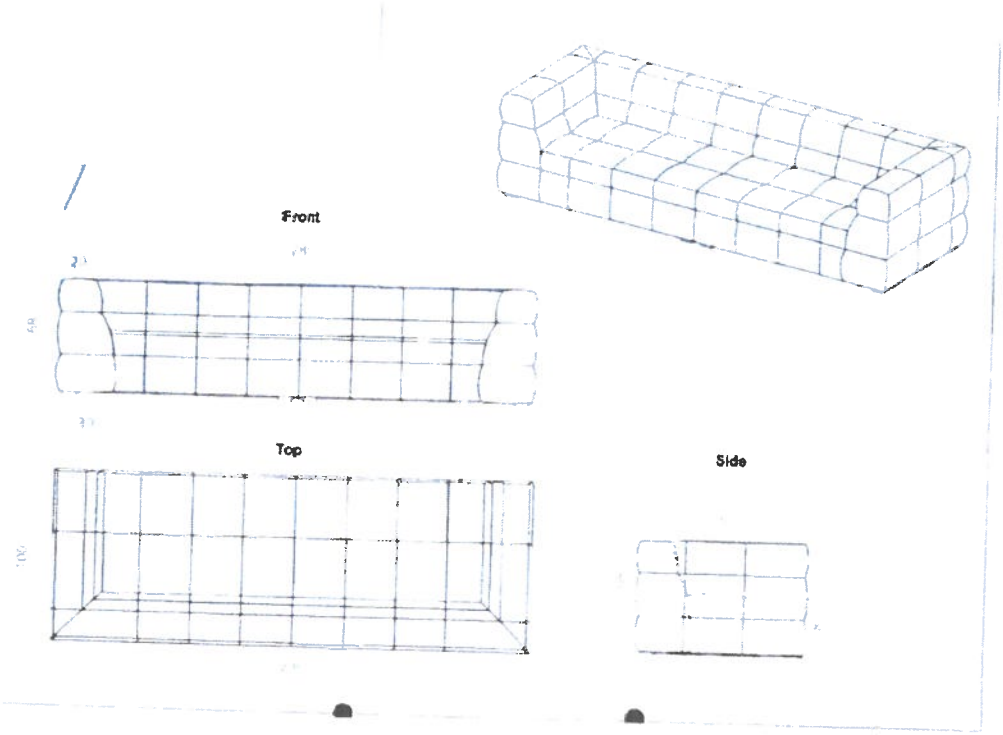
De feiten

3.1. Voor de feiten verwijst het hof naar de rechtsoverwegingen 2.1 tot en met 2.7 van het vonnis, voor zover daartegen geen bezwaren zijn aangevoerd. Voor zover nodig voor de beoordeling in deze zaak en rekening houdend met de wel geuite bezwaren tegen die feitenvaststelling zijn in hoger beroep de volgende feiten van belang.

3.2. Simhon is een ontwerper van designmeubelen. Top-Line houdt zich bezig met het ontwerpen, produceren en verhandelen van meubelen.

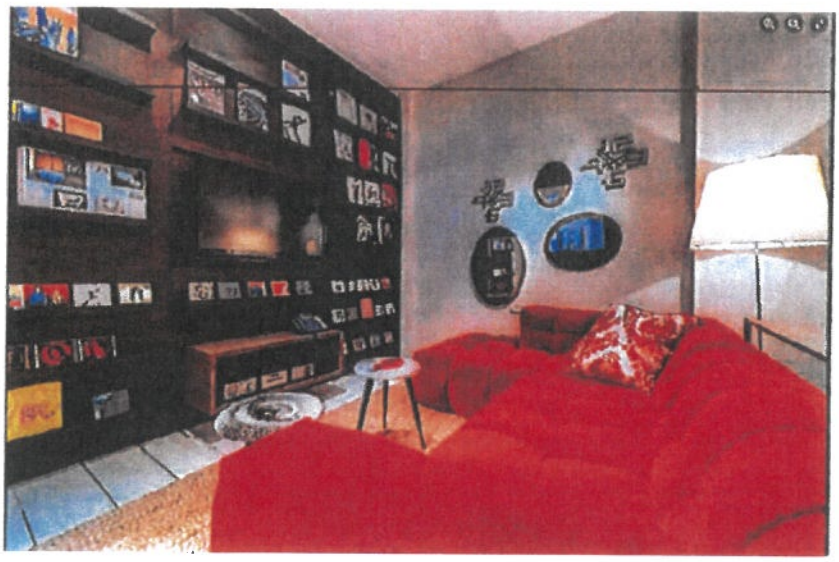
3.3. SVHH ontwerpt en produceert ook meubelen. Zij gebruikt daarvoor de handelsnaam EasySofa.

3.4. In het dossier bevindt zich de navolgende ontwerptekening van de "Mishlen Sofa" van Simhon van september 2011 (verder: de ontwerptekening), met dien verstande dat het hof de persoonlijke gegevens heeft afgeplakt.

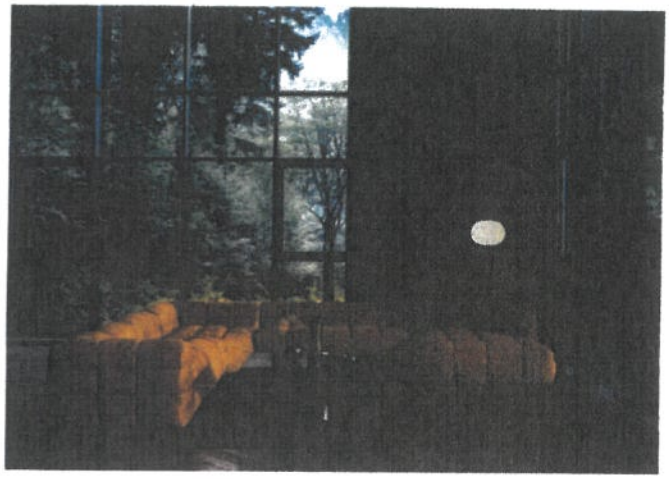

3.5. Top-Line c.s. produceren de zogenaamde "Michelin"-bank en verkopen deze in Europa. In Nederland wordt de Michelin-bank verkocht onder de naam Milou.

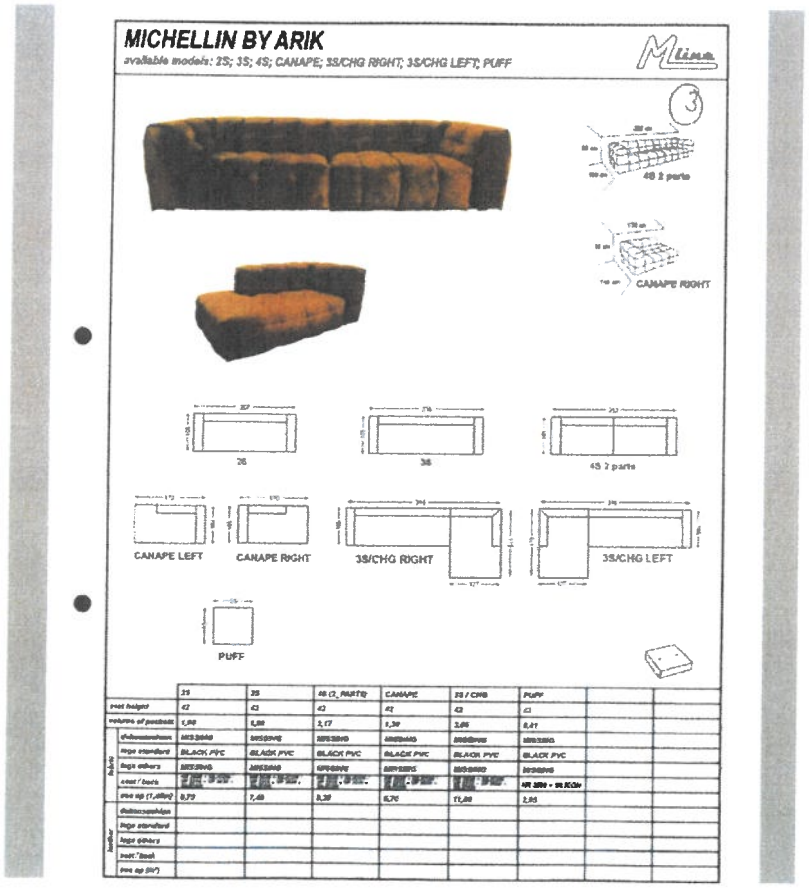
3.6. SVHH heeft de navolgende afbeelding ingebracht van de showroom van Simhon in Tel Aviv, waar eind 2013 een prototype van de Michelin bank zichtbaar is:

3.7. In de eerste sommatiebrief hebben Top-Line c.s. de volgende afbeeldingen van de Michelin-bank bijgevoegd:

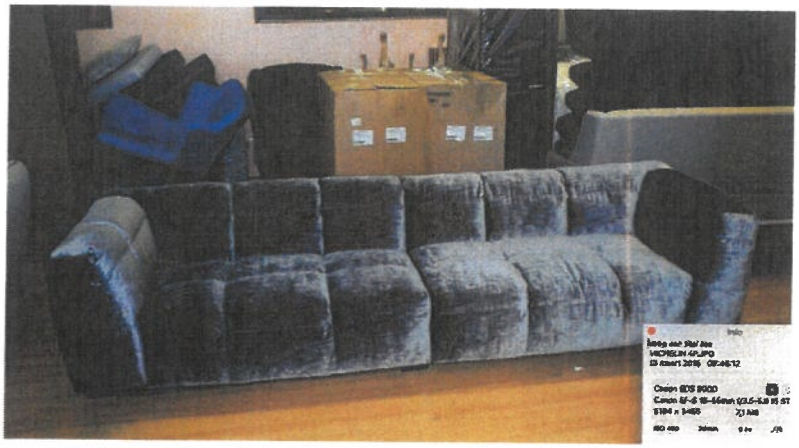

(2)

3.8. In het dossier bevinden zich onder meer nog de volgende afbeeldingen van verschillende uitvoeringen van de Michelin-bank.

3.9. SVHH produceert en verhandelt een zitbank onder de naam Capoli. Hieronder is een afbeelding opgenomen van deze bank zoals door Top-Line c.s. in het geding is gebracht en door SVHH in haar conclusie van antwoord (meer helder) is afgebeeld:

3.10. In een brief van 7 december 2020 heeft Top-Line c.s. SVHH gesommeerd om de exploitatie van de Capoli-bank te staken en gestaakt te houden.

De bevoegdheid van de Nederlandse rechter

3.11. Deze zaak heeft een internationaal karakter. De internationale bevoegdheidsregels zijn in procesrechtelijke zin van openbare orde.[ii] Het hof dient daarom eerst ambtshalve te onderzoeken of de Nederlandse rechter bevoegd is van de vorderingen kennis te nemen. Die vraag moet in dit geval aan de hand van de Verordening Brussel I-bis[iii] worden beantwoord. De bevoegdheid kan in dit geval (onder meer) worden gebaseerd op artikel 4 Verordening Brussel I-bis. Partijen hebben hierover ook niet iets anders bepleit. De vraag of de Nederlandse rechter bevoegd is om een grensoverschrijdend verbod voor Europa op te leggen, hoeft geen bespreking omdat het hof aan die vraag niet toekomt.

3.12. De rechtbank heeft naar Nederlands recht (met inbegrip van het Unierecht) beoordeeld of sprake is van auteursrechtinbreuk en slaafse nabootsing. Daartegen zijn geen bezwaren naar voren gebracht. Zoals volgt uit de rechtspraak van het Europese Hof met betrekking tot de Auteursrechtrichtlijn is het auteursrecht in hoge mate geharmoniseerd, in elk geval wat betreft de vragen wanneer sprake is van een werk en of sprake is van inbreuk op dat werk.

Inhoudelijk: de vraag of sprake is van een werk en een auteursrechtinbreuk

3.13. Partijen verschillen van mening over de vraag of Top-Line c.s. auteursrechtelijke bescherming kunnen inroepen ten aanzien van de Michelin-bank.

3.14. Een voorvraag daarbij is van welk ontwerp Top-Line c.s. nu precies bescherming inroepen. Zoals volgt uit de rechtspraak van het Europese Hof moet het object van bescherming voldoende nauwkeurig en objectief kunnen worden geïdentificeerd. Hiernaar gevraagd is op de mondelinge behandeling in hoger beroep door Top-Line c.s. naar voren gebracht dat van de Michelin-bank in al zijn varianten bescherming wordt ingeroepen, dat wil zeggen een rechte vierzits, een rechte driezits en een chaisse longue. Het hof constateert dat Top-Line c.s. niet één afbeelding of set afbeeldingen van 'deze varianten' hebben

ingebracht waarnaar eenduidig wordt verwezen als de te beschermen werken, en dat de wel ingebrachte afbeeldingen in de uitwerking op relevante punten verschillen (ook los van de uitvoeringsmaat). Nog steeds is dus onduidelijk van welke uitvoering van de Michelin-bank door Topline c.s. auteursrechtelijke bescherming wordt ingeroepen. Het hof zal hierna veronderstellenderwijs ervan uitgaan dat dit de bank is die is afgebeeld in productie 6 bij dagvaarding, met de titel 'de Michelin bank'. Deze afbeelding (die hiervoor als eerste afbeelding onder 3.8 is weergegeven en hieronder nogmaals wordt getoond) beantwoordt namelijk het meest aan de door Top-Line c.s. als oorspronkelijk aangeduide kenmerken en toont de meeste gelijkenis met de tijdens de mondelinge behandeling in hoger beroep in de zittingszaal getoonde bank.

3.15. Ter onderbouwing van hun stelling dat sprake is van een auteursrechtelijk te beschermen werk hebben Top-Line c.s. in eerste aanleg gewezen op (a) de bolle vorm van de (kussen)elementen, (b) het typische patroon waarin de diverse elementen zich tot elkaar verhouden, waarbij het patroon en de vorm van de elementen wijzigen naar gelang het onderdeel van de bank en (c) de omstandigheid dat de poten buiten het zicht worden gehouden en het zitgedeelte doorloopt tot op de vloer. Verder hebben zij gewezen op elementen van meer triviale aard te weten (d) de schuin aflopende hoek die de rugleuning en de armsteunen maken, (e) de keuze voor de afmeting van de bank en zijn onderdelen waaronder met name de diepte van het zitgedeelte en de hoogte van de rug alsook (f) de keuze voor de (soort) stof. In hun grieven 2 tot en met 5 stellen Top-Line c.s. aan de orde dat naar hun oordeel de rechtbank deze diverse elementen op onjuiste wijze heeft gewogen, door te miskennen dat de triviale elementen toch een te beschermen werk kunnen vormen, al dan niet in combinatie met de originele elementen, door te oordelen dat de niet zichtbare poten een triviaal element vormen, of (indien zo bedoeld) door te oordelen dat de elementen (a) en (b) alleen gezamenlijk meer dan triviaal zijn.

3.16. In hoger beroep hebben Top-Line c.s. verder naar voren gebracht dat "het DNA" van de Michelin-bank als volgt is samen te vatten: (1) een rechthoekig frame in de vorm van een gesloten box, (2) ronde min of meer bolvormige *pads* die een typische, eigen plek op de bank hebben gekregen zonder dat zij zich iets aantrekken van de vorm van het frame en (3) de typische herhaling van de *pads*, aan zowel voor- als achterzijde van de bank. Het hof constateert dat Top-Line c.s. hiermee weer een andere invulling geeft aan wat zij ziet als de oorspronkelijke creatieve elementen van de Michelin bank. Volgens Top-Line c.s. komen (in beide perspectieven) alle door haar aangedragen elementen terug in de Capoli-bank.

3.17. SVHH heeft gemotiveerd weersproken dat de Michelin-bank een auteursrechtelijk beschermd werk is, dat Top-Line c.s. auteursrechthebbenden zijn en (subsidiair) dat met de Capoli-bank inbreuk wordt gemaakt op het eventuele auteursrecht van Top-Line c.s.

3.18. Het werkbegrip is een autonoom Unierechtelijk begrip dat op uniforme wijze moet worden uitgelegd en toegepast. Om als auteursrechtelijk werk beschermd te kunnen zijn, is ten eerste vereist dat het voorwerp oorspronkelijk is in die zin dat het gaat om een eigen intellectuele schepping van de auteur (maker) ervan. Ten tweede kunnen alleen de bestanddelen die de uitdrukking van een dergelijke intellectuele schepping zijn, als werk worden aangemerkt. Zowel noodzakelijk als voldoende is dat het voorwerp de persoonlijkheid van de auteur ervan weerspiegelt door uitdrukking te geven aan de vrije en creatieve keuzen van die auteur. Wanneer daarentegen voor de vervaardiging van een voorwerp technische overwegingen, regels of andere beperkingen gelden die geen ruimte laten voor creatieve vrijheid, kan dat voorwerp niet worden geacht de oorspronkelijkheid te hebben die vereist is om een werk te kunnen vormen.[iv] Voor de beoordeling van oorspronkelijkheid van voorwerpen van toegepaste kunst gelden dezelfde vereisten als die gelden voor de beoordeling van de oorspronkelijkheid van andere soorten voorwerpen.[v]

3.19. Een voorwerp kan oorspronkelijk zijn, ook al wordt de verwezenlijking ervan deels door technische overwegingen bepaald, op voorwaarde dat een dergelijke bepaling de auteur niet heeft belet om zijn persoonlijkheid in dat voorwerp te weerspiegelen door vrije en creatieve keuzen tot uiting te brengen. Aan het criterium van oorspronkelijkheid kan niet worden voldaan door onderdelen van een voorwerp die uitsluitend door hun technische functie worden gekenmerkt, aangezien auteursrechtelijke bescherming zich niet uitstrekt tot ideeën.[vi]

3.20. De rechter moet bij de beoordeling van de oorspronkelijkheid van een gebruiksvoorwerp de creatieve keuzen in de vorm ervan onderzoeken en identificeren om het als auteursrechtelijk beschermd te kunnen aanmerken, met dien verstande dat, zelfs wanneer de auteur ervan keuzen heeft gemaakt die niet door technische of andere beperkingen zijn ingegeven, de creatieve aard van die keuzen in de zin van het auteursrecht niet mag worden verondersteld. Daarbij geldt dat de componenten van een gebruiksvoorwerp zijn onderworpen aan dezelfde regeling als het voorwerp in zijn geheel. Daarbij geldt verder dat artistieke of esthetische overwegingen weliswaar deel uitmaken van de creatieve activiteit maar dat de omstandigheid dat een voorwerp een dergelijk effect teweegbrengt, het op zich niet mogelijk maakt om vast te stellen of dit voorwerp een intellectuele schepping is die de keuzevrijheid en de persoonlijkheid van de auteur ervan weerspiegelt en dus voldoet aan het vereiste van oorspronkelijkheid. Bij de beoordeling van de oorspronkelijkheid kan rekening worden gehouden met het scheppingsproces en de bedoelingen van de auteur, op voorwaarde dat die elementen tot uitdrukking zijn gebracht in het voorwerp zelf, zonder dat de rechter evenwel zijn beoordeling uitsluitend op die elementen mag baseren.[vii]

3.21. Het hof stelt voorop dat naar zijn oordeel de elementen die Top-Line c.s. zelf 'triviaal' noemen dat inderdaad zijn, in die zin dat zij op zich zelf en ook in combinatie (al dan niet tezamen met andere vormgevingselementen) niet bijdragen aan enige oorspronkelijkheid van de Michelin-bank. Niet inzichtelijk en niet voldoende toegelicht is waarom juist deze combinatie van keuzes uit triviale elementen zou getuigen van een intellectuele schepping die de persoonlijkheid van de maker uitdrukt.

3.22. Of de resterende elementen, door Top-Line aangeduid met de letters (a) t/m (c), dan

wel het door Top-Line c.s. later omschreven 'DNA' van de bank, aangeduid met de cijfers (1) t/m (3), al dan niet leiden tot een auteursrechtelijk te beschermen werk kan in het midden blijven. Ervan uitgaande dat dit zo is, zal hierna worden uitgelegd dat er geen sprake is van een inbreuk.

3.23. Om een inbreuk op het auteursrecht vast te stellen is vereist dat ten minste oorspronkelijke creatieve elementen van het beschermde werk zonder toestemming zijn gebruikt en dat deze elementen (dat wil zeggen elementen die uitdrukking geven aan de keuzen die de persoonlijkheid van de auteur van dat werk weerspiegelen) op herkenbare wijze zijn overgenomen in het beweerdelijk inbreukmakende voorwerp. Voor de beoordeling van de inbreukvraag is het feit dat dezelfde algemene indruk wordt gegeven niet relevant.[viii] Een zelfde totaalindruk is dus niet (meer) van belang.

3.24. SVHH heeft in het kader van haar betwisting aangevoerd dat er wezenlijke verschillen tussen de banken zijn, te weten: de wijze waarop bij de Capoli-bank de verschillende vlakken/elementen zijn gevormd waardoor er een andere uitstraling ontstaat dan bij de Michelin-bank, de verfijndere lijnvoering van de Capoli-bank ten opzichte van de meer grove afwerking van de Michelin-bank, de toepassing van minder schuim bij de Capoli-bank waardoor de Capoli-bank aanzienlijk minder bollig en pofvormig is, de vlakken/elementen van de Capoli-bank die hoekiger en strakker zijn vormgegeven, de hoge mate van symmetrie bij de toegepaste vlakken bij de Capoli-bank, terwijl de vlakken bij de Michelin-bank meer in omvang wijzigen en de verschillen in armleuningen waarbij de Capoli-bank beschikt over een dikkere zijleuning aan de onderzijde.

3.25. Het hof is van oordeel dat de door Top-Line c.s. gestelde oorspronkelijke creatieve elementen van de Michelin-bank, zoals die in verschillende varianten in het dossier zijn afgebeeld, niet op herkenbare wijze in de Capoli-bank zijn overgenomen. Daarvoor verschillen de banken te veel van elkaar. Zo springt direct in het oog dat de *padding* van de Capoli-bank duidelijk anders is dan die bij de Michelin-bank, zowel in positionering als in de bolligheid/pofvormigheid. De vlakken van de Capoli-bank zijn immers beduidend minder bol, waardoor de vlakverdeling van beide banken een onmiskenbaar andere uitstraling heeft. Bij de Michelin-bank leidt dit tot een uitgesproken bobbelige lijn die niet terug te vinden is bij de meer strakke rechtlijnige vormgeving van de Capoli-bank. Door de uitgesproken bolle vormen van de padding doet de Michelin-bank denken aan het Michelin-mannetje, hetgeen volgens Top-Line c.s. ook is bedoeld, terwijl dat bij de Capoli-bank niet het geval is. Dit wordt versterkt doordat de armleuning bij de Capoli-bank dikker is dan bij de Michelin-bank. Top-Line c.s. hebben bovendien benadrukt dat de bolle pads van de Michelin-bank een 'eigen plek' innemen ten opzichte van de rechthoekige vorm van de bank; ook dat effect is in de Capoli-bank niet zichtbaar. Dat beide banken een rechthoekige vorm hebben zonder zichtbare poten, met herhalende *pads* als elementen doet aan het voorgaande niet af. Dit alles geldt ook voor de op de mondelinge behandeling getoonde banken, voor zover dat inderdaad de Michelin-bank en de Capoli-bank zouden zijn (wat SVHH ter discussie heeft gesteld). De *padding* van de Capoli-bank is duidelijk anders, zowel in de positionering als in de bolligheid/pofvormigheid.

3.26. Van een auteursinbreuk is gelet op het voorgaande dus geen sprake.

Handelt SVHH anderszins onrechtmatig?

3.27. Top-Line c.s. hebben in hoger beroep subsidiair aangevoerd dat SVHH onrechtmatig handelt. Zij voeren aan dat SVHH via een veel goedkoper geproduceerde imitatie van de Michelin-bank onrechtmatig aanhaakt bij en profiteert van de goodwill die Top-Line c.s. voor de Michelin-bank in de EU hebben opgebouwd. Een zelfstandige vordering op grond van onrechtmatige daad ontbreekt echter. Voor zover de eerste vordering zo kan worden begrepen dat hieronder ook een verbodsvordering op grond van de door haar gestelde onrechtmatige daad valt, geldt het volgende.

3.28. Volgens rechtspraak van de Hoge Raad kan nabootsing onrechtmatig zijn, wanneer door de nabootsing verwarring bij het publiek valt te duchten en de nabootsende concurrent erin tekortschiet om bij dat nabootsen te doen wat redelijkerwijs, zonder afbreuk te doen aan de deugdelijkheid of bruikbaarheid van zijn product, mogelijk en nodig is om te voorkomen dat door gelijkheid van beide producten gevaar voor verwarring ontstaat.[ix] Ter discussie staat of een verbod op grond van slaafse nabootsing van een product dat geen auteursrechtelijke bescherming (meer) heeft in strijd komt met het bepaalde in artikel 34 VWEU.

3.29. Top-Line c.s. hebben in hoger beroep echter naar voren gebracht dat zij zich niet langer op het leerstuk van slaafse nabootsing beroepen. Zij hebben ook geen grief aangevoerd tegen het oordeel van de rechtbank dat onvoldoende is aangetoond dat de Michelin-bank een eigen gezicht had op de markt toen SVHH in de loop van 2020 de Capoli-bank op de markt bracht. Gelet hierop is dus geen sprake van slaafse nabootsing. Het hof is verder van oordeel dat Top-Line c.s. onvoldoende feiten hebben gesteld waaruit kan worden afgeleid dat SVHH anderszins onrechtmatig handelt. SVHH heeft weersproken dat zij aanhaakt bij of profiteert van enige goodwill van Top-Line c.s. en dat zij een goedkope imitatie op de markt heeft gebracht. Het profiteren van andermans goodwill of bedrijfsdebiet, zonder dat dit in strijd komt met een ie-recht en zonder dat sprake is van slaafse nabootsing, is bovendien op zichzelf niet onrechtmatig. Omstandigheden die dit wellicht anders zouden kunnen maken zijn niet gesteld.

De proceskosten in eerste aanleg

3.30. Top-Line c.s. zijn in hoger beroep nog opgekomen tegen de door de rechtbank uitgesproken proceskostenveroordeling. Zij hebben erop gewezen dat er uitvoerig is gedebatteerd over verschillende door SVHH gevoerde verweren, dat SVHH deze tijdrovende debatten voor een groot deel heeft verloren en dat dit had moeten leiden tot een compensatie van de proceskosten.

3.31. Het hof volgt Top-Line c.s. hierin niet. Gelet op de uitkomst in hoger beroep moet Top-Line c.s. ook in eerste aanleg worden beschouwd als de overwegend in het ongelijk gestelde partij. De rechtbank heeft de advocaatkosten voor wat betreft de IE-grondslag beperkt tot het tarief dat op een normale bodemzaak van toepassing is. De omstandigheid dat er meer discussiepunten tussen partijen zijn gevoerd, maakt in dit geval niet dat de door de rechtbank gehanteerde proceskosten niet redelijk en evenredig zouden zijn.

De conclusie en de proceskosten in hoger beroep

3.32. Het hoger beroep van Top-Line c.s. slaagt niet. Er is geen bewijs aangeboden van feiten die indien bewezen tot een ander oordeel kunnen leiden. Aan bewijslevering wordt daarom niet toegekomen.

3.33. Over het incidenteel hoger beroep hoeft het hof geen beslissing te geven, en ook niet over een proceskostenveroordeling, omdat de voorwaarde waaronder dat incidenteel beroep is ingesteld niet is vervuld.

3.34. Omdat Top-Line c.s. in het ongelijk zullen worden gesteld, zal het hof Top-Line c.s. tot betaling van de proceskosten in hoger beroep veroordelen. Onder die kosten vallen ook de nakosten die nodig zijn voor de betekening van de uitspraak en de wettelijke rente daarover. De rente is verschuldigd vanaf veertien dagen na die betekening.

3.35. De onderhavige zaak is deels een zaak ter handhaving van intellectuele eigendomsrechten in de zin van artikel 1019 Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering (Rv). Om de redelijkheid en evenredigheid van de opgevoerde advocaatkosten te kunnen beoordelen, wordt aansluiting gezocht bij de Indicatietarieven in IE-zaken rechtbanken en gerechtshoven. Het hof is van oordeel dat het hier gaat om een bodemzaak in de categorie normaal, wat leidt tot een maximumtarief van € 24.000,-. De opgave proceskosten bij de memorie van antwoord betreft een bedrag van € 21.382,50. Volgens SVHH ziet 85% hiervan op het principale hoger beroep, wat het hof tot uitgangspunt zal nemen. Dat betreft een bedrag van € 18.175,13. Het hof gaat bij gebreke van een nadere specificering tussen het IE-deel en het niet IE-deel ervan uit dat 80% van deze kosten betrekking hebben op het IE-deel. Een en ander betekent dat een bedrag van € 14.540,10 aan advocaatkosten met betrekking tot het IE-deel van de zaak toewijsbaar is. Daarnaast worden de proceskosten voor het niet IE-deel begroot op € 516,- aan salaris advocaat, te weten 20% van 2 procespunten x het toepasselijk tarief II van € 1.290,-.

3.36. De veroordelingen in deze uitspraak kunnen ook ten uitvoer worden gelegd als een van partijen de beslissing van het hof voorlegt aan de Hoge Raad (uitvoerbaarheid bij voorraad).

4. De beslissing

Het hof:

4.1. bekrachtigt het vonnis van de rechtbank Gelderland, zittingsplaats Arnhem, van 20 maart 2024;

4.2. veroordeelt Top-Line c.s. tot betaling van de volgende proceskosten van SVHH:

€ 798,- aan griffierecht
€ 15.056,10 aan salaris advocaat

4.3. bepaalt dat al deze kosten moeten worden betaald binnen 14 dagen na vandaag en bepaalt dat als niet op tijd wordt betaald die kosten dan worden verhoogd met de wettelijke rente;

4.4. verklaart de proceskostenveroordeling uitvoerbaar bij voorraad;

4.5. wijst af wat verder is gevorderd.

Dit arrest is gewezen door mrs. J.P.H. van Driel van Wageningen, C. Bakker en M. Schut, en is door de rolraadsheer in tegenwoordigheid van de griffier in het openbaar uitgesproken op 13 oktober 2026.

[i] ECLI:NL:RBGEL:2024:1524.
[ii] HR 17 april 2015, ECLI:NL:HR:2015:1077.
[iii] Verordening (EU) nr. 1215/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2012 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken (herschikking), PbEU 2012, L 351/1 (Verordening Brussel I-bis).
[iv] HvJ EU 2 september 2019, C-683/17, ECLI:EU:C:2019:721, Cofemel, punten 30 en 31.
[v] HvJ EU 4 december 2025, C-580/23 en C-795/23, ECLI:EU:C:2025:941, Mio en Konektra, punt 57
[vi] HvJ EU 11 juni 2020, C-833/18, ECLI:EU:C:2020:461, Brompton, punten 26 en 27.
[vii] HvJ EU 4 december 2025, C-580/23 en C-795/23, ECLI:EU:C:2025:941, Mio en Konektra, punten 65-67 en 75.
[viii] HvJ EU 4 december 2025, C-580/23 en C-795/23, ECLI:EU:C:2025:941, Mio en Konektra, punten 86 en 87 en antwoord 3.
[ix] HR 19 mei 2017, ECLI:NL:HR:2017:938 (All Round/Simstars).

Uitgegeven voor grosse
op 13 - 10 - 2026
door de griffier van het Gerechtshof
Arnhem-Leeuwarden